

hvorfor dens daværende Besidder er blevet dømt eller har maattet indgaa Forlig med den forurettede, skal i København Politidirektøren og udenfor København Politimesteren paalægge Besidderen under Straf af Bøde indtil 100 Kr. at lade Hunden dræbe, naar den ikke bestandig holdes bunden eller indelukket eller forsynet med forsvarlig Mundkurv.

Løsgaaende Hunde, der angriber og beskadiger Husdyr, navnlig Faar og Lam, i Ejendom eller paa Marken, kan nedskydes. Bestemmelserne i § 7 i Lov Nr. 53 af 25. Marts 1872 om Mark- og Vejfred om forudgaaende Forsøg paa at optage Hunden og om Underretning til Hundens Ejer finder i fornævnte Tilfælde ikke Anvendelse.

Ligeledes kan Politiet paalægge den, der holder Hunde, der viser sig bidske eller glubske eller har den Vane at forulempe Folk ved paa offentlig Gade, Vej eller Plads at fare imod dem eller forfølge dem, eller som forulemper Kreaturer paa Marken, under Straf af Bøde indtil 100 Kr. at lade saadanne Hunde dræbe, medmindre de stadig holdes bundne eller indelukkede eller forsynede med forsvarlig Mundkurv. Den, der hidser en Hund paa nogen eller undlader at holde sin Hund tilbage, naar han bemærker, at den anfalder nogen, straffes med Bøde indtil 100 Kr.

Loven, der træder i Kraft den 1. Januar 1926, gælder ikke for Færøerne, men kan ved kongelig Anordning sættes i Kraft der med de Lempelser, som følger af Øernes særlige Forhold.

Det forelagte Lovforslag sluttede sig i sit Grundlag til det Landstinget i forrige Samling forelagte, hvorom henvises til Aarvog 1923—24 S. 427, og tilsigtede efter Ministerens Udtalelse „i Overensstemmelse med den historiske Udvikling at modvirke et alt for stort Hundehold af Hensyn til de dermed forbundne forskelligartede Ulemper, idet man tillige under Hensyn til de for Tiden raadende økonomiske Forhold maa lægge en vis Vægt paa at indskrænke de ikke ringe Udgifter, der foranlediges ved Luksushundehold her i Landet.“ Det afveg paa flere Punkter fra det tidligere Forslag. Saaledes foresloges det, at alle Hunde skal have Tegn og bære det, Afgiften var forhøjet, idet den efter Købstadforeningens Ønske i Købstæderne kunde forhøjes til henholdsvis 30 og 60 Kr. aarlig, de samme Beløb som i København, og det foresloges, at Bestemmelse om forhøjet Afgift for Landkommuner med bymæssig Bebyggelse skulde kunne træffes med Amtsraadets